

השיר נכתב והולחן על ידי אליקום זוסנר (1840-1913). משורר אידי, מלחין, ומבצע של המאה ה-19. זוסנר הוא אחד מכמה "טרובדורים" אידיים, של המאה ה-19 במזרח אירופה, אשר מביעים בשיריהם רעיונות חילוניים ונאורים אשר מתעוררים בתקופה הזו בקרב החברה היהודית ומגיבים על אירועים יום-יומיים שמתרחשים בזמן הזה. השיר האידי המקורי הולחן בשנת 1860.

הגרסה העברית של השיר יחד עם המנגינה מפורסמת ב"מנצח בנגינות" מאת ניסן צבי גולומב (1853-1934) (וילנה, 1883-1884: עמוד 72). גולומב מפרסם את התווים של השיר מימין לשמאל, מספר שנים לפני שאידלסון מאמץ את השיטה הזוץ אידלסון כולל רק שני בתים, בית ראשון ובית שני.

רק שלושה שירים מאת זוסנר תורגמו לעברית. כולם כלולים ב"ספר השירים": "שושנה", "המחרשת" (מספר 75) ו"שיבת ציון" (מספר 79). השירים הללו היו כבר פופולריים וידועים, ולכן אידלסון כולל אותם כ"שיר עם".

הטקסט מדבר על ורד ששוכב על השביל. הורד מתחנן לאנשים שהולכים בדרך לא להרוס אותו. הורד מתגעגע לזמן בו היה שמח ומבלבל בחצר המלך, אך הוא נחתך מהשיח, נותר לבדו ונרקב. בבתים הבאים, אשר לא נכללו על ידי אידלסון, הורד נחשף כדימוי לעם ישראל שגורש מציון לפני 2000 שנה, וחווה בדידות ויאוש. למרות זאת, היום בו אלוהים יחייה אותם וייקח אותם חזרה לירושלים, קרוב.

הלחן הוא זהה לשיר האידי המקורי. אידלסון כותב "פולני" בתוכן העניינים ו"שיר עם" מעל התווים. לאחר מכן, אידלסון כולל את השיר בספרו "תזאורוס של שירים יהודיים אוריינטלים, שירים של יהודים ממזרח אירופה" כרך 9 (1932: מספר 417) בתור שיר עם אידי. הלחן הוא מינורי.